

Den helige Johannes döparens dag Luk 1:57-66
Västerslättkyrkan 20160626

Elisabet och Sakarias hade länge hoppats och bett om att få ett barn. Men det ville sig inte och Elisabeths menstruationer upphörde, det var för sent. I den kultur där de levde förknippades barnlöshet med att Gud hade vänt dem ryggen.

Sakarias som var präst måste inom sig ha känt att Gud verkligen hade övergivit honom, när han inte bara var barnlös utan även att han år efter år hade varit med om lottningen om att få gå in i det allra heligaste för att få tända rökelseoffret, så hade lotten alltid fallit på någon annan. Men så en dag när han var gammal, så hände det lotten föll på honom. Tänk att han äntligen skulle få gå in i det allra heligaste.

När han gick in i det allra heligaste, så fick han vara med om något som han inte hade väntat. Till höger om rökelsealtaret stod en Herrens ängel, ängeln Gabriel, som ger honom det otroliga löftet om att få en son, han sa: *”Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud. Och han skall gå före honom med*

Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett.”

Sakarias visste med sig att hans hustru Elisabet var överårig och frågade ängeln om ett tecken på att det kunde vara sant. Det är då ängeln ger honom tecknet, han skulle vara stum, till dess att barnet var fött. Så blir det omöjliga möjligt, som genom ett under. Elisabeth blir havande och föder en son.

Det är inte underligt att alla som kände Elisabeth och Sakarias blev förundrade över det som hänt, samtidigt som de delade deras glädje.

I Israel var det brukligt att pojkar på den åttonde dagen skulle omskäras. Gud hade själv gett anvisningen till Abraham: *”Ni skall skära bort förhuden, och detta skall vara tecknet på förbundet mellan mig och er. Alla av manligt kön bland er skall omskäras när de är åtta dagar gamla, i släktled efter släktled”* 1 Mos 17:11-12

Så slöt Gud sitt förbund med sitt folk under gamla testamentets tid genom omskärelse av pojkar som var åtta dagar gamla. Kvinnlig omskärelse är helt främmande i Bibeln.

Det förbundstecken som Gud instiftat i det nya testamentet är det heliga dopet och det räcks inte bara till pojkar utan även till flickor. Där Gud ger oss löftet att vara med oss in i evigheten.

I samband med omskärelsen ville släkten att han skulle kallas *Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: "Nej, han skall heta Johannes."*

Det är då som man vänder sig till Sakarias och med teckenspråk försöker man att få honom ge till känna vad han ville att pojken skulle heta.

Han bad om en skrivtavla och skrev: "Johannes är hans namn",

Lägg märke till uttrycket *Johannes är hans namn.*

Namnet var redan givet. Det var det namn som ängeln Gabriel hade nämnt till Sakarias. Namnet Johannes betyder Herren är nådig.

Visst hade Herren varit nådig mot Sakarias och Elisabeth. Sedan Sakarias skrivit detta namn så heter det att *"med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud."*

Nog hade Sakarias skäl till att tacka Gud för Johannes, han som kom att bli den siste profeten eller som det heter i dagens tema "den Högstes profet", han som kunde med sitt finger peka på Jesus som uppfyllelsen av alla Guds löften i det gamla testamentet, Jesus, han som är som hela världens frälsare, Guds Messias. Johannes pekade på Jesus och säger *Där är Guds lamm, som tar bort världens synder.* Det är så Gud visar att Herren är nådig. Guds nåd är var morgon ny.

Hemma har jag lagt ut stenar som jag skrivit en text på. På en av stenarna står texten Herrens nåd är varje morgon nu. Bredvid stenen finns det planterat en

blomma som brukar kallas för Guds nåd eftersom den blommar med en ny blomma för varje dag. Så är det med Guds nåd den är var morgon ny.

I dag är en nådens dag då vi är samlade inför Guds ansikte och får ta emot nåd utöver nåd.

Vi får bekänna vår tro till en nådig och barmhärtig Gud.